

Der var til denne behandling stillet følgende ændringsforslag:

Af *Chr. Nielsen*:

Til § 1.

Stk. 4 affattes således:

„De i § 8, stk. 1—6, i lov nr. 149 af 10. april 1922 omhandlede fradragsbeløb forhøjes med 70 pct.“

Lovforslagets paragraffer, det stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Chr. Nielsen: I overensstemmelse med de synspunkter, jeg gjorde gældende i går ved lovforslagets første behandling, har jeg stillet et ændringsforslag, der tager sigte på at afhjælpe de mangler, der, som jeg påpegede, findes i lovforslaget.

Ændringsforslaget går ud på at erstatte de fradragsatsen, lovforslaget indeholder, med en bestemmelse om, at de i den oprindelige lov af 1922 omhandlede fradragsbeløb forhøjes med 70 pct. Disse 70 pct. svarer til, hvad statistisk departement har udregnet, at prisniveauet er steget i den siden da forløbne periode. Når vi forhøjer fradragsene med disse 70 pct., er det altså i virkeligheden kun en ajourføring, der finder sted for disse fradrags vedkommende. Som jeg påpegede i går, betyder udviklingen i prisniveauet, at de forhøjelser, der er sket i lønningerne, ingenlunde er ensbetydende med en bedre levefod for arbejderne, og det må derfor være naturligt, at man tager det fornødne hensyn hertil og forhøjer fradragsbeløbene således, at skattesvarelsen bliver mere i overensstemmelse med de virkelige forhold.

Jeg skal ikke knytte flere bemærkninger til mit ændringsforslag, eftersom de bemærkninger, jeg fremsatte i går, jo understreger, hvorfor jeg har ment det nødvendigt at stille dette ændringsforslag. Jeg anbefaler det til vedtagelse.

Indenrigs- og boligministeren (*Aksel Møller*): Det ærede medlem hr. Chr. Niensens partifæller har under denne sags behandling i det andet høje ting stillet et ændringsforslag ligelydende med det, det ærede medlem nu har stillet. Det andet høje ting afviste det pågældende ændringsforslag, finansministeren afviste det, og jeg kan på hans vegne erklære, at regeringen ikke kan modtage ændringsforslaget, eftersom det under den nuværende finansielle situation ikke er forsvarligt at gennemføre det.

Chr. Nielsen: Det er rigtigt, som ministeren siger, at mit parti i folketinget har stillet et tilsvarende ændringsforslag. I almindelighed gælder det ikke for mit vedkommende, at jeg automatisk optager de forslag, mine partifæller stiller i folketinget, men i den foreliggende sag har jeg syntes adskillige ting berettigede mig til at stille et ændringsforslag ligelydende med det, der har været fremme i folketinget, netop fordi jeg konstaterede for ganske nylig, da vi behandlede ejendomsskatterne, at man her i landstinget så betydeligt mere realitetsbetonet og objektivt på forholdene, end tilfældet havde været i folketinget. Som jeg antydede i går, håbede jeg, og håber jeg fortsat, at de synspunkter, man fra landstingets side ved den lejlighed gjorde gældende, fortsat eksisterer, og at der som følge deraf skulle være bedre mulighed for at få vedtaget ændringsforslaget her i tinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget (se foran)

forkastedes med 53 stemmer mod 1.

Lovforslagets §§ 1—40 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Anden behandling af forslag til lov om statsgaranti for forrentningen af de af Sønderjyllands kreditforening udstedte kasseobligationer af 11. serie.

(Første behandling findes i tidenden sp. 821).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 100 af 14. april 1937